

Slujindu-se și de mijloacele sumare ale punerii în scenă, se străduiește din răsputeri să deturneze atenția omului obișnuit de la nelimpede și frenetica goană nebună a vieții către farmecul tămăduitor al destăinuirii sufletului prin binecuvântarea metaforei. Este și aceasta un mod de recuperare a unei sensibilități din ce în ce mai absente pentru cucernica regăsire a omenescului, spunând-o vrăjii (răs)tălmăcitoare a cuvântului și imaginii, a recăștigării ingenuității și purității dintâi.

Poezia lui Octavian Miclescu din *Decojitul cerului, peisaje și alte povestiri* este concepută mai ales pentru a fi spusă tare, însoțită de gesturi, modulări ale vocii și zâmbete complice în așteptarea hohotului de râs.

Efectul grotesc vine din insolitul expresiv, din modul paradoxal al organizării discursului, al surprizei pe care o oferă alăturarea termenilor dispași în context.

Constantin S. Dimofte,
Școala Gălățeană, 2000

Editura Fundația Culturală Antares
2014
ISBN 978-XXXXXXXXXX

Octavian Miclescu Decojitul cerului, peisaje și alte povestiri

Decojitul cerului peisaje și alte povestiri

Octavian Miclescu